

KONTAKT

KULTUR & NÖJE
redaktion@folkbladet.se
011-200 440

KULTUR & NÖJE

Elin Magnusson förbereder utställningen på Galleri 7B. Utställningen genomförs med ett begränsat antal besökare åt gången med tanke på coronaviruset.

FOTO: PRIVAT

Ett rådjur i trä i utställningslokalen.

FOTO: PRIVAT

Elin Magnusson med en uggle i trä, utanför Galleri 7B.

FOTO: HANS ERIKSSON

Hyllning till en svunnen tid

NORRKÖPING

”Så känn med handen mot marken” heter Elin Magnussons utställning på Galleri 7B i Norrköping.

Elin Magnusson, 37, utbildad på Konstfack och bosatt i Stockholm, är född och uppvuxen i Norrköping, med familjerötter på Vikbolandet.

– Pappas föräldrahem är en liten bondgård på Vikbolandet. Det är vårt lantställe, familjens, så där har jag varit hela somrarna, på jul och helger, säger Elin Magnusson.

Utställningen ”Så känn med handen mot marken” på Galleri 7B består av både nya och äldre verk som alla

på ett eller annat sätt utgår från Vikbolandet och den lilla gården Holketorp, tre mil utanför Norrköping.

Elin Magnusson, som beskriver sig som konceptkonstnär, och har jobbat både med video, skulptur och installation, har på senare tid lärt sig jobba i trä.

– Dels tycker jag att det vackert med det hantverket, som min pappa har hållit på med. Det är en sådan där

bonnakunskap som håller på att gå förlorad, att bara kunna tälja till något, att göra ett handtag till dörren eller fixa en bräda. Det är något fint med det som jag ville fånga upp, säger Elin Magnusson.

Den senaste tiden har hon i sin ateljé fokuserat på att tälja verktyg, kopierat gamla verktyg från landet, verktyg som tillhört hennes pappa och farfar. När hon täljer verktygen i trä har de förlorat sin funktion, istället kommer affektionsvärdet i fokus, det blir som ett fotoalbum på något sätt, över en svunnen tid.

Det här kan man se i verket ”Man kan bara rädda det

man älskar”, verktyg i trä, placerade på ett runt bord.

Om det så handlar om att rädda Jorden, naturen eller skogarna så måste man in i det och förstå det för att kunna göra något bra, menar hon.

– Om det så handlar om invandring eller miljökatastrofer så behöver vi komma närmare varandra och få en känslomässig connection, för att på riktigt kunna bry oss.

Som storstadsmänniska i dag vill Elin Magnusson inte förlora sina rötter. Hon vill inte se verket som ett romantiserande, utan som en hyllning, och talar även om det svens-

ka vemodet i verktygen, och om att stanna upp och se de små mirakel som finns i ens närhet. Verktygen är sådana små mirakel, menar hon.

På Galleri 7B visar hon också två fotografier från 1980-talets slut, på henne själv som barn, och pappa, jägaren som skjutit ett rådjur. Fascinerande för ett barn, makabert, men som att kliva in i en saga, säger Elin Magnusson.

Ett rådjur i trä visas också på utställningen, som pågår från 20 mars till 29 mars. Magnusson har tidigare ställt ut i Norrköping, på Verkstad konsthall och fängelset.

Susanna Beskow Norgren
susanna.beskow.norgren@folkbladet.se